

Betlehemnek kész lakói Álmodokból keljeteK,
Akit vártok, szomjúhozotok, Ime id van köztetek,
Menny illatja Máriára, Tiszta gyöngyre gyöngyözött,
Mert közétek érkezett el, Megváltónak anyja lett.

Készítsétek el a szállást, Nyissátok ki kaputok,
József zörget, az üdv vár itt, Ajtótok kizárjátok,
Hallaja minden, egy se szánja, Kizárja a szüz Máriát,
Kirekesztik tovaküldik, Az Istennek szent anyját.

Egy sem sajnál, egy sem szán meg, Én jó anyám, ide jőjj,
Itt végy szállást a szegénynél, Jőjj szivembe, jer, bejőjj,
Hideg van az istállóba, Itt szivemben melegebb,
Kegyes anyúm, szállás gyanánt, Vedd ki e gyarló hejet....stb. sok
versszakos ének a karácsony előtti "szálláskereséshez"/kilneced-
napí szokások/, amit gyakorta énekelnek néhány faluban ma is.

- -

Dicsősséges Szentcsalád ó, fogadjátok szívesen
A mi énekünk s imánk.

Vigyétek fel az Istenhöz
Fenn a magos egekbe
Hogy ezáltal bejuthassunk,
Az örök dicsőségbe.
Ó dicsősséges Szentcsalád.
Jézsu, Mária, József.
Tekintsetek ránk mennyekből,
Buzgó tisztelőtökre.

Árasszátok áldástokat
Mireánk is örökre.
Amíg élünk hadd dicsérjünk
Szívünkben és lelkünkben.....stb. sok strófával

"Ezt az éneket a Szentcsalád-járáskor az olvasó után szoktuk
énekelni.."

Elvégeztük immár a szent imát,
Te tiszteletedre, ó, szent család.
Ó, szent család, imaesdeklésünk,
Hallgasd meg imánk és éneklésünk.

Annak emlékére ó, Szent József,
Hordozzuk mi a Szent család képít,
Midőn, Ti egykoron Betlehembe,
Szállást Máriával nem leltetek.

Áldd meg, ó, szent család mindazokat,
Akik befogadták hajlékukba.
Áldd meg azokat is, ó, szent család,
Akik velünk zengnek buzgó imát.

Vágre, ó, szent család mindnyájunkra
Szálljon mennyből áldásod harmatja.
Veld örvendezzünk ó boldogság,
Jézus, Mária, József, Szentcsalád.

Hogy halálunk után az egekbe,
Láthassunk Titeket mindörökre.
És ott a mennei angyalokkal,
Glóriát zenghessünk egy bokorba.

-.--.-.-

Szent József tehozzád jöttünk.,
Mert Téged nagyon szeretünk-
Szent olvasóddal tisztelünk,
Szívünk vedd kedvesen tőlünk.

Hozzád jöttünk igaz szívből,
Hit remény és szeretetből.
Szent olvasóddal tisztelni,
Pártfogásodat kikérni.

Mert Te vagy a haldoklóknak
Kegyess és hű pártfogójuk.
Azért hozzád fohászkozdunk,
Szent József, mert benned bizunk.

Feléd száll lelkünk sóhaja,
Jézsu felnevelő atyja.
Benned reménylő híveid.,
Köszöntünk egybegyülve itt.

..--.-

"A litánia közbe volt-Jézsu szive, litánia, Szentcsalád
litánia, stb...."

Ó, Szent család, köszöntünk,
Tiszta szívből üdvözlünk.
Akik az ájzatatosságra most összejöttünk.

Rózsák ékes rózsája,
Szentséges Szüz Mária,
Te vagy a Szent családéke,
Szép koronája.

Ó, tekints le mireánk,
Legkedvesebb Szüzanyánk,
Jézus, szent fiadtól nyerd meg
Égi koronánk.

Egyik szines
benn a
kötetben

Szentcsalád téged kérünk,
Buzgó szívvél tisztelünk,
Jézus, Mária, Szent József,
Légy mi védelmünk.
Ide, hozzád sietünk,
Szentképed, hogy szemléljük,
Jézus, Mária Szent József,
Téged tisztelünk.

Szentcsalád, vedd kedvessen
Imáinkat szivessen,
Menyzei szent áldásodat
Add ránk kegyessen.

Áldástok legyen rajtunk,
Kik hozzátok sóhajtok,
Jézus, Mária, Szent József,
Könyörülj rajtunk.

Nagy dicsőség Kstennek,
Fiunak, Szentléleknek,
Tisztelet a Szentcsaládnak,
Örökkén, Ámmen.

- - -

Alábbi énekünket is a szentcsalád-járás éneksorozatába helyezve énekelte idős adatközlőnk; azonban szentestei, ill. katácsonyi énekként is szokták énekelni asszonytársaival, főleg, amikor maguk maradtak a litánián/néha a litánia vagy mise előtt és után is énekeltek e népéneket, amikor még a pap nem volt bent a templomban; afféle magánjátatossági szerepben találjuk ezeket az énekeket -mint láttuk- a szentcsalád-járáskor, és a templomi környezetben is.

Ez éccaka kinyílt egy szép virág,
Melyet régen várt az egész világ,
Bötlehembben kibimbózott zöldág,
Királ, mennyből való nagy méltóság.több versszakokkal.

Közben több könyörgő imát mondtak e magán litánia, s énekek között, de egyes helyeken a szertartás végén is:

Alázattal és a legméjebb buzgósággal köszöntünk titeket, ó, szentcsalád, Jézus, Mária, Szent József. Hálát adunk a teljes Szentháromság, egy Istennek, hogy itt szemlélhetjük fölszentelt képetek. Ó, bár az angyalok harsány nyelvével birhatnánk, hogy ezen hajlékba méltóképpen áldhatnánk és magasztalhatnánk titeket, ó, Szentcsalád.

Jézus, Mária, Szent József. Kérünk, adjatok nekünk ojj buzgó

"Szentcsalád téged kérünk"
→ a kötetben

"Ez éccaka kinyílt
egy szép virág..."
→ Ennek a Tóth Imre
(Kisbárapeti) által énekelte
változata bent van a kötetben

érzelmet szivünkben, és éltünkben, hogy a legforróbban szerethessünk titeket. Add ránk szent áldásodat, ó, Szentcsalád, Jézus, Mária, Szent József, áldj meg mindnyájunkat. Akik most e hajlékba összejöttünk, hogy titeket méltóan tisztelhessünk, áldd meg, ó, Szentcsalád a mi családjainkat is, azokat is, akik ezen ájtatosságban részt nem vehetnek, ám de szeretnének itt megjelenni, de a körülményeik nem engedik. Áldd meg ezt a családot is, amely most hajlékába befogadta fölszenteld képedet; felnyitja hajléka ajtaját, hogy a hű tisztelők bejöhessenek tiszteletedre. Áldd meg, ó, Szentcsalád, Jézus, Mária, Szent József a siránkozó, elmaradott szegény árvákat, akiknek már senki vigasztalójuk, sem atyjuk, sem anyjuk. Gyászba borult fényes csillaguk. ó, áldd meg Szentcsalád, Jézus, Mária, Szent József, a bus szivü özvegyeket, akiknek élettársuk a föld alatt nyugosznak, odavan minden boldogságuk, nincs a számukra életbe öröm, csak kesrü ürm. Áldd meg, ó, Szentcsalád királunkat, magyar hazánkat, főpásztorainkat és lelki atyjainkat, áldd meg az egész kereszténységet, hogy dicsérve magasztalja drága szent nevedet. Végre áldj meg mindnyájunkat, engedd, ó, Szentcsalád, Jézus, szüz Mária és Szent József, hogy az életpályánkon titeket tisztelhessünk, s egykor veletek a mennyei boldogságban örvendhessünk. A mennyi koronára érdemesek lehessünk. Engedd meg ezt, ó, Szentcsalád, Jézus, Mária, Szent József. Ugy legyen. ámmen.

"Néha ez jött utána, hogy:"

Ó, boldog Szent József, Isten kiválasztott,
Te lennél Mária tiszta szüz jegyessen,
Szár az madulaág, Kizöldellt, kivirágzott,
Lett egy lilionszál..... stb. strófákkal: Szent József éneke.

Dicsértessék Jézus, Mária szent neve,
Ezen szép szavakkal léptünk mi ide be,
Jó barátunk hajlékába, A Szentcsalád látására,
Mert id van a Jézus, József és Mária.

Köszöntsük meg tiszta szívvél és lélekkel,
Drága Szentcsaládot buzgó könyörgéssel,
Jézus, Mária, Szent József, Három szentséges szeméjek,
Kérünk, buzgóságunk, szivessen vegyétek.

Halálunk órája midőn elérkezik,
Lelkünk a testünkből hozzátok érkezik,
Jézus, Mária, Szent József, Kérünk, minket segítsetek,
A szép mennyországba Hozzátok vigyetek.

Engedd ó, Szentcsalád, Hogy akit tisztelünk,
Egykor szent társaságokban örvendezzünk,
A szenteknek seregében, A mennyei dicsőségben,
Örökkön örökké vigadhassunk, Ámmen.

ó - c - plát - on - mics - meg

Szálláskereső Jézus

Mikor az Ur Jézus
Ezen a földön járt,
Szállást ment keresni,
De sehol nem talált.

Bemenvén egy házhoz,
Dúsgazdag vendéglős;
Aggyisten jó estét,
Dúsgazdag vendéglős!

Hogyha adnál szállást
A Jézus Krisztusnak,
A Jégus Krisztusnak,
A szegény koldusnak!

Nem adhatok szállást
A Jézus Krisztusnak,
Mert énnékem estére
Lesznek sok vendégim.

És azok belőled
Miné csufot üznének.

Gyere ki asszony,
Gyere ki!

Uszítsd rája kutyákat
/Küsztesd rá a kutyákat/,
Hadd tépjék széjjel őt,
Hadd marják össze őt.

Egyik a lábába
Bele is harapott,
A másik köntössét
A földre letépte.

Menej el Péter, menj el
A város végére,
Ott lakik egy szegény,
Özveggy árva asszony,
Özveggy árva asszon,
Veronika asszony.

Aggyisten jójestét,
Szegény özveggyasszony!
Hogyha adnál szállást
A Jézus Krisztusnak,
A Jézus Krisztusnak,
A szegény koldusnak.

Van nekem, van nekem
Három vetett ágyam,
Amellik megtetszik,
Jézus lefekhetik.

A fejénál fölkel
Ragyogó napsugár,
A lábánál fölkel
Gyönyörű holdvilág.

A szálláskereső motívumára épült középkori énekeink egyik legszebb változata viszonylag gyakori éneke volt itt-s különösen a Borbély családban, ahol mindenki tudta: anyja, Lajos bátyja, s maga érez is. Ennek az éneknek két különlegessége is van; egyik az, hogy utána mindig elénekelték a Dúsgazdag énekét/L. egyéb hivatkozásainkat/, s ez a két énekismeret egyé-asszociálódott adatközlő énekének bizonyos szakaszában, ahol is a Dúsgazdag kegyetlenségéről van szó. Ebből adódik a másik jellegzetesség: a kutyák ráuszítása a szálláskereső "istenségre" végtére azt a kontaminációs megoldást is felmutatja, ahol a gúzdag vendéglős megszánja Jézust és megbánja elutasító tettét; míg más változatban elzavarja; így mindkét elem szerepel ezen éneken belül. Egyben idézi a -más vonatkozású- szálláskereső énektípusok hasonlóan két értelmezései szövegeit is, pl. Mária elutasítása, vagy az iránta elkövetett vétek megbánása /stb. párhuzamok/.

Csurgó, Borbély Teréz, 1913
és Borbély Lajos, 1906

A három szent bölcs kirájak, hogy eltávoztak,
Betlehemben a Szentcsaládtól, hogy elbucsuztak,
Isten nekik angyal által kijelentette,
Ne menejenek Heródeshez Jeruzsálembe.

Heródes királ azért nagy hágra gerjedt,
A kis Jézust megöleti, nagy fogadást tett,
Esküdözött égre-földre Heródes királ,
Megöleti a kis Jézust, rajta bosszút áll.

Féltette királi székét és koronáját,
Félt, hogy ő elfoglalja majd királi trónját,
Álnokságát így takarta el a nép előtt,
Jézust imádni akarom mindenek fölött.

Országának területén megparancsolta,
Kisdedeket vigyák hozzá, Jeruzsálembe,
Minden anya nagy örömmel hozta szülöttjét,
Két éven aluli fiát, kedves gyermekét.

De csakhamar az örömből nagy ~~hír~~^{sírás} támadt,
Amijet még ez a világ soha nem látott,
Heródes a kisdedeket mind megölette,
A kis Jézus közöttük lesz, ő így remélte.

De az Isten, a mindenek erős Istene,
A kis Jézust megöletni, ő, nem engedte,
Angyalt küld a Szentcsaládhoz, így szól az angyal,
Fussatok el Egyiptomba, de csak azonnal.

Szüz Mária a szent fiát pójába tette,
Szent József nagy szomoruan állott mellette,
Szüz Mária a szent fiát ölébe tartja,
Kéri tőle a Szent József, de ő nem adja.

Sir Mária, sir Szent József, sir a Jézuska,
Mert Heródes keresteti a katonákkal,
De az angyal bátorítja a két szent jegyest,
Ne féljete, Isten fia teveletek van.

Betlehembe tizenkettőt ürött az óra,
Ember, állat, minden aludt a nagy éjszaka,
Csak Szent József és Mária, ők nem aludtak,
Az isteni magzat mellett sirtak, zokogtak.

Szent jegyesem, Szent Józsefem, így szólt Mária,
Az Istenre kérlek téged csak pakojj hamar.
Fel is pakolt Szent József most nagy hamarjában,
Kivezette a szamarát sz istállóból.

Rajta volt már minden pgyász a szamár hátán,
Szent József és szüz Mária most leborulván,
Megcsókolták a szent hejet az istállóba,
Hol született Jézus a világ megváltója.

Szent József nagy busan tekint szüz Máriára,
A pójában mellén alvó Istenfiára.

Vedd kebledre magzatodat, drága Szüzanya,
Üjj föl a szamár hátára szép szüz Mária.

Utra keltek mind a hárman a nagy éjszakán,
Amijük volt, minden od volt a szamár hátán.
De nem tudták merre mentek a nagy éjszakán,
Angyal vezette el őket a nagy Golgotán.

Szüz Mária és Szent József félt a pusztába,
Féltek, hogy Heródes nem-e érhet nyomukba.
Galilejába, amig ők, be nem érhettek,
Heródes haragjától ők jaj, nagyon féltek.

A drága Szüz, néha-néha felbátorodott,
Vigasztalta Szent Józsefet, neki így szólott,
Én vagyok az Isten anyja, a te jegyessed,
Ne féjj, ne féjj, veled vagyok, itt az Istened.

Távol estek hazájuktól, rokonaiktól,
Sirva vált meg szüz Mária, jaj, mindzektől.
De legfőképp siratgatta a kis Jézuskát,
Hogy védte nagy hidegtől drága szent fiát.

Betlehembe ökor, szamár reája lehelt,
Itt a pustán a hidegtől ki védi meg őt?
Ó, de Isten védte őket, védte szent fiát,
A Szüzanya szive Jézust melegitti át.

A hidegben fölmelegült, szeplőtelen Szüz
Szive, lelke lángadozott, mind az izzó tűz.
Meleg szive, meleg lelke, meleg szüz karja,
Méjen aludt a kis Jézus nyugodtan rajta.

Ne siránkozz, ne szomorkodj drága Szüzanya,
Mert az Isten nem hagy minket a nagy pusztába.
Vigasztalta Szent József is a szüz Máriát,
Csókolgatta karján tartott drága szent fiát.

Amint mentek, mendegéltek, beszélgetének,
Megukról megfeledkeztek, megéhezének.
Sem ételük, sem italuk, ó, mit tegyenek,
A pusztába ételt, italt, jaj, hol vegyenek!

Megláttak egy szántó-vető polgár-földművest,
Aki árpát, zabot, rozsot, búzát vet, kölest.
Messziről a földműves őhozzájuk indult,
A száron ülő Szűzayához im így szólt:

Adjon^a Isten jó napot mindnyújatoknak!
Drága szép nő, hová viszed szent magzatodat?
Te nem e földről való vagy, én azt úgy vélem,
Magzatodban a Messiást, Jézust ismérem.

Akárhonnán, de messziről, ti jöhettetek,
Jól tudom, hogy a nagy utban megéheztetetek.
Adok nektek ételt, italt, mind áldottaknak,
Szénát, zabot enni adok szamaratoknak.

A Szentcsalád elfogadta az~~az~~ ajánlatot,
Szántó-vető földművesnél evett és ivott.
Fentmaradt örök emléke és jele annak,
Amidőn szánt, ökreinek így szól: Jézus segíj, haj!

Gyerünk, gyerünk és siessünk, ó, Szent Józsefem,
Mert a szent magzat sirdogál szűz szent keblemen.
Ne sirj, ne sirj, Szen Józsefem, kised Jézuskám,
Már beértünk Egyiptomba, csak te nyugodjál!

A Szentcsalád midőn beért már Egyiptomba,
Nagy zürzavar, lőtás-futás lett a templomba.
A pogány bálványistenek földre hullottak,
Összetörtek, összezuztak, összeomlottak.

Ó, te áldott kised Jézus, igaz Messiás!
Kit nekünk régen megjövendőlt a Szentírás.
Testi, lelki ellenségtől ments meg bennünket,
Holtuⁿnk után az egekbe vedd fel lelkünket.

Hollád, Simon Jenőné, 1903.

"...hát én Sávolyról kaptam Kuti Katitól...szoktuk énekelni,
mikor volt a szentcsalád-járás, az utolsó napokba..karácson előtt.
Talán a 30-as évek után kezdtem itt csinálni, azelőtt itt nem vót,
én honosítottam meg háláistennek!...gyütt mindenholnan ének nekem,
ugye,...Vótunk huszan-huszonöten, s mentünk házakná, mentünk sorba
kilenc házho..most má a templomba végzik, de én má nem tudok el-
menni...a rózsafüzértársulat már előtte is megvót, de nemcsak azok
csinálták, mások is gyüttek..."

Az éneket azonosan tudta/ének nélkül/ a sávolyi Kocza Jenőné is/1904/;
megleltük a szöveget egy horvátkúti kézirásos füzetben is, amit fel-
tehetően Nemes Rozi irt le, több énekkel együtt. Nyugat-Somogyban
általánosabban ismert ének volt, mint más tájunkon.

D.

Mária, képednél, Kiráji székednél,
Földig leborulunk Szent szinednél,
Ó, üdvözlégy, irgalmat tégy,
Ha innen kimukunk, hozzád fölvégy.

Ha téged nevezünk, Örömtől könnyezünk,
Ha képedre nézünk, Örvendezünk,
Ó, üdvözlégy.... stb.

E szép név, Mária, Buzgók üdvös dija,
Ujul testünk, lelkünk, Ha ezt hívja....stb. sok strófával

- -

Mária, téged köszönteni,
Mint Andocsnak szép csillagát,
Jöttünk üdvözleni.
Üdvözlégy lelkünk ibojája,
Az andocsi csöndes völgynek
Viruló rózsája.

Malasztal vagy, ó, szent Szüz teljes,
Légy azért te mihozzánk is
Jóságos, kegyelmes.
Ur vagyon teveled, ó, szent Szüz,
Az andocsi szép templomban
Szívünket gyújtó tűz.

Áldott vagy az asszonyok között,
Mert kebledre a Szentlélek,
Égi rózsát tűzött.
És áldott szüz méhed gyümölcse,
Akit jobb karodon tartasz,
A testté lett Ige.

Imádjad az Istent éfettünk,
Most és halálunk óráján,
Tieid lehessünk....stb.

Népénektárainkban ritkán található szép énekünk ponyván, kéz-
írárok, s a búcsús-alkalmak révén váltak közkedvelté.

Ó, te Gyurka, rakjál e' kis gúzet,
Fűfáj hamar e' kis édes tejet,
Cukrot, mézet, iróss-vajat,
Bóven tégy beléje,
Vihessünk a kis Jézusnak
Ölöget belőlle.

Ó, te Miska, fedd fel a dudádat,
Fújjál nekünk szép ugrós nótákat,
Míg a bárány megérkezik
Addig izz vigadjunk,
Jézus, Mária Józsefnek
Énekeket mondjunk.

- -?

Atya, Fiu, és Szentlélek Isten,
Áldja meg e háznak gazdáját mindenben,
Nyerjen egykor mennyben Örök boldogságot,
Amiért e szentképnek ő szállást adott.

Szent János apostol szép kegyés áldása
Szálljon ~~xxx~~ alá ezen tisztességes házra,
Nyerjen egykor mennyben örök boldogságot,
Amiért e szentképnek ő szállást ~~xxx~~ adott.

Az UR Jézus Krisztus drága szent keresztje,
Legyen ezen háznak teteje, födele,
A három vasszöge, ajtaja, kilincse,
Hogy a gonosz sátán meg ne kiérthesse.

Az Ur Jézus Kirsztus töviskoronája,
Legyen ezen háznak ajtajának zárja,
Négy evangélista álljon négy sarkáta,
Legyen az őrzője a szép szüz Mária.

Tehát, aki ezen házba akar jönni,
Jól meggondolja, hogy kell ide belépni,
Dicsártrssék Jézus, így köszönt az ember,
Száz napi bucsut nyer mindörökkön, ámmen.

-E népének minden szentcsaládjáráskor szerepelt. Dallama a tájun-
kon "kódis-nótának" nevezett ~~italian~~ melódiára megy: Az Ur Jézus Kriszt
drága szent keresztje, avgy: Füstölög a kémény "kódiscsúfoló" paró-
dikus szöveggel párosult műfajéra/l. megfelelő műfajcsoportsoitásnál/.

Szeretettel járjuk a szsengcsalád útját... stb. ismert szöveggel, dallal

Ángyán/

Mária Szüzanyám hozzád indulunk,
Legyen kedves néked zarándokutunk,
Ó, Mária/Jézusa anyja/légy mellettünk,
Hogy üdv. sséget nyerhessünk,

A buzgó hiveid utra indulunk, oltalma.
Fáradtsággal hozzád szivből óhajtok,
Ó, Mária.... stb.... több strófa. /f.éf. Ó, Mária J. najya/Hiveidnek légy

— —
Mondjukn dicséretet a szüz Máriaának,
Tegyünk tiszt életet Jézus szent anyjának,
Üdv. l. ezerszez egek kirájnėja,
Ó, kegyelmes, ó, kegyes, ó édes szüz Mária... stb.

— —
Köszönteni megyünk/voltunk/Ó, Mária,
Neked hálát adni Kr. anyja,
Köszöntünk tégedet Mária,
Mária Ur Jézus szent anyja,
Angyloak kirájn asszóna... stb—

— —
Minden hivek jójjetek, Máriaát dicsérjétek,
Köszöntsük a sz. Máriaát, Jézus szent anyját,
Szt. Annának kised lányát, Egek asszonyát,

Szeptember m-a,
Gyönyörű szép hajnal,
Kinyíltott egy rózsabimbó, á
Szép sz. Mária.
Szt. Annának kised lány
Égi iboja.... stb....
— — Dicsértessél egek Ura,
Megjelent az égi pósta,
Gábríal főangaly hirdeti
Isten titkát jelenti... stb.

— —
Eljött már óraája búcsázosmna,
Haljjad még egy szavát buzgóságomnak,
Ó, Mária légy mellettünk,
Hogy üdvösséget nyerhessünk... st.

— —
/asszohy/
A kis Jézus aranyalma... stb.

— —
Szijártó Pál, Igal 1896—

Lehullott a Jézus vére
A szent keresztfa tövére,
Drágalátos szent testéből/öt méjséges sebeiből/

Ami ezen az
oldalán van,
az nincs benne
a kötetben

De a földben nem maradtak,
Mind éiros rózsák, kinyiltak,
Az angyalok, mind fölszedték,
Nagy alázattal tisztelték.

Mondá Jézus at angyalnak,
Vidd föl mennybe szent Atyámnak,
Mondjad, keresztfámról küldtem,
Fogadja kedvessen tőlem.

- -

Köszöntünk Tégedet Jézus köröszdje,
"ejre függesztetett Megváltónk teste,
Cidrusfára volt szögezve,
Jézus ártatlan két keze,

- - -

Ø a kötélben

D (Kisármad) Károly

Egek királynéja, mennyország csillaga,
Ő a fényes csillag, a szép szűz Mária,
Utazik Mária sűrű siralomban,
Keresei nyughelét, keresi fáradtan.

Szent József, Mária nagy utra ibdultak,
Jeruzsálembe, mert szállást nem találtak,
Látják szűz Máriát, szülő állapotát,
De szívetelenek nem adtak neki szállást.

Sirt a szűz Mária szive fájdalmában,
Hogy hol lesz szállása a zord éjszakában,
Közel volt az idő, a szülés órája,
Hol fog megszületni világ megváltója.

Bemegy szűz Mária egy kovácslakásba,
Dérkén ő ott szállást csak egy éjszakára,
Hallod-e te kovács! könyörülj meg rajtam,
Adjál nékem szállást, nagyon elfáradtam.

Nem adhatok szállást, mer sok vendégem van,
Az én sok szép szobám mind elfoglalval van,
De j/a kovácsnak egy vak, kezetlen lánya
Máriának mondja, menj az istállóban.

Nem messze van ide egy rongyos istálló,
Betlehemi uton, ott meg is nyughatol,
A kovácsnak lánya rólad gondoskodik,
Jól tudom magamról, ápolás jól esik.

El is ment Mária rongyos istállóba,
Megszülte szent fiát szánán a jászokban,
Barmok leheltek rá hideg éjszakában,
Mária könnyei hulltak Jézuskára.

Edamert a leány, gazdag kovács lánya,
Rongyos istállóban Máriát találja,
Mondja szűz Mária nyomorék leányka,
Hajolj le leányom, vedd fel szent figmat.

Lehajolnák hozzá, fájdalaom, nem látom,
Nincs kezem, szen fiad fölvenni nem tudom,
De lahajolt a lány, kinyiltak szemei,
Kinyúltak kezei, Ur Jézus felveszi.

Ó, csodák csodája, a kovács cak lánya
Kinyultván két kezét, Mária aszaváara,
Lehajolt Jézusér, lett szemevilága,
Tündökölt kezében világ megváltója.

Hazatért a leány vigan, nagy örömmel,
Kis Jézust láthatta, megjött szemefánye,
Igy szólittá atyját, és az édesanyját,
Látták szemeim az ártatlan Jézuskát,

Ugyan, édsatyám, te nagy, gazdag kovács,
A szüz Máriának mért nem adtál szállást?
Jaj, ha tudtam volna, a legszebb szobámban
Adtam volna szállást néki a házamban.

Inkább én feküdtem volna istállóban,
Semhogy szüz Mária, úrtatlan Jézuska!
Ott a szüz Mária tett ojjan nagy cosádt,
És meggyógyította a kovácsnak lányát.

Szenháfomság Isten adja és endegje,
Áldassák közöttünk a drága szent neve,
Dicsértessék tőlünk az Ur Jézus neve, :/:
Áldás és szen báke szálljon nemzetünkre!

"Eztet én egy idős néni fia adta, ajándékozott meg vele, mert
szépen tudok ^éénekelni, és ezzel engem megajándákoz"

✓Angyalok hárfája c, poynvanyomtatványból/
"... karácson előtt szoktuk énekelni, a szentcsaládkor; mikor má
szüz Mária várandóba volt... ez is már néhány éve megszűnt.
Fiatal asszony voltam, mikor kezdék, a 30-as években"?

Csombárd Szabó Görgyné, 1922

Megkötöttük a koszorút, el van végezve,
Mindenki tásza szivbőb velünk rebegje,
Felküldjük azt mennyországba,
Szűz Mária trónusára, ott ragyog szépen.

Van nékem egy édesanyám
Aki gondot visel reám,
Neve Mária,.....?

-

Mária, bánatos szüzanya,
Aki nem találtál szállást,
Betlehem városba
Rokonnál, sem idegeneknél,
Szállást nem kaphattak ők a
Nagy szegénységükért
Szent József, hej után járdogál
Addig a Szép Szűz Mária barmoknál sirdogál,
Bethlehem kemény szívű népe
Ki a világ megváltóját,
Házából elüzte.
Nem kaptál szállást a városban
Azér született a Jézus rongyos istállóba,
Ébredj fel köröszvény e szó ra,
Megszületett Betlehembe
A világ megváltója.

Böhönje, Asszony-tá-mérá-gdau

/Andocs, Huszár Imréné/1930/ magnóra mondott szövege, 1978.

(még) Rózálna a hit. család menedéket is)

Hát azt többen is jól tudjuk, hogy Kalocsáról került ide/ti. a kápolna/, de én még a nagyanyámtól hallottam, hogy a kegyeszobor a szent Józsefnek a kezemunkája volt. Szent József ezt a szobrot akkor faragta volna-állítólag-, amikor üldözte a Heródes a szentcsaládot. És ugye ők el költöztek menekülni, a katonák őket üldözőbe vették. És egy nagy fahidon, egy ösvény mellett ott mentek keresztül, hogy az ellenség elől el tudjanak menekülni. Ahogyan átméntek az ösvényen, a jó Isten így csodát művelt, hogy a hid, amijen átméntek, leszakadt a hid. A katonák nem tudtak olyan könnyen keresztül halladni, s közben szent József, Mária kis Jézussal szemér - háton ahogy menekütek, ott talál egy szántó-vető embert a mezőbe. Szűz M. nagy kétségbeesésében azt kijátotta annak a zembérnek: jó ember, rejtse el minket, mert üldözik gyermekünket. A szegény ember egy ilyen halászember volt, és akkor vetette el a buzáját, és mondja, hogy, jó asszony, hogyan rejtselek el benneteket, hiszen én most vetettem el a buzát és a lakásom meg messze van. Azt mondja hogy rejtse el minket ebbe a nagy buzatáblába. S így hátranéz a halászember, hát egy nagy csuda történt: amit elvetett buzát, hirtelen megnőtt, de gyönyörű nagyra, és olyan gazdag volt az a buza, hogy hát meglepődött rajta a zembér nagyon is. Hát látta, hogy itt isten csoda van; akkor mondja Máriának, szent Józsefnek, bujjatok hát akkor gyorsan ebbe a buzába. S közbe azok, mikor elbujtak, odaértek a katonák, -valahogy át tudtak menni mégis azon a hidon- az árkon keresztül. S mikor odaértek, mondják annak az embernek, hogy nem láttátok-e egy párt menni szemérháton, kisgyerek a zasszonak a karján? Asszonya, de igen láttam- hát a zembér nem akart hazunni- és asszonya, mikor láttad? Asszonya, akkor láttam, mikor ezt a buzát vetettem. Ó, te bolond ember, hisz ezt má aratni lehet! Ha te akkor láttad, mikor ezt vetetted, akkor te nem azokat láttad. Akkor erre ők más utat választottak, elmentek a katonák. Mikor osztán jó távol eméntek, akkor mondja Máriának, szent Józsefnek a zembér, hogy jöjjenek ki a buzából, mert a zellenség elment. S annyira még volt ijedve szent József, szűz Mária, hogy kimerültek a nagy idegességbe, félelemben; hogy látta zembér, hogy nagyon (le) vannak fáradva, és akkor meghívta őket az ő lakásába. Monda nekik, hogy nem olyan nagyon messze van itt a fojó mellett, van őknek egy kis halászkunyhója, ott van a kis családja, meghívja őket, menjenek el és egy kis időt töltsenek ott és pihenjenek meg. Ugy is volt. Elmentek és ott pihentek bizonyos ideig. Nagyon jó család volt és megvendégelték őket amivel akkor tudták. És akkor mondja szűz Mária szent Józsefnek, hogy József, mivel olyan nagyon jó ez a család, hagyjunk itt valami emléket a családnak, Szent József azt mondja, hogy ő azt gondolta, hogy- hát ő elment oda a hidhoz, ami leszakadt, -és ottan egy nagy hatalmas ébenfa volt, s azt hozta szent József. Ő ilyen faragó ácsmester volt. Szűz Máriát leültette egy tuskóra, kis Jézust a karjára fogta, és hát elkezdett faragni abból az ébenfából. Addig nem is mentek el, míg ez a szobor el nem készült.

És mikor elkészült a szobor, ott hatták a halász-családná azt a szobrot. No most osztán hogy mennyi idő múlva kerülhetett? - ez ugyé a szentföldön volt, de onnand hogyan került el Rómába? én így tudtam, hogy Rómába került az, s mejik pápa volt abba az időbe; és ez a római pápa ajándékozta volna el Kalocsára nem tudom mejik érdeknek. Mikor volt az a tatárjárás, akkor hogy valami formába még kell hogy mentsék azt a szobrot; hát ugyé, akkor azt monták, hogy az angyalok keze által kerüt ez a szobor ide, azok hozták el. A régi legenda így monta, de hát most má nem így mondják, most má asz mondják, hogy angyali kezéknek moltak mondva azok az emberek, azok a férfiak, akik ide eztet a kis kápolnát a szoborral együtt elhozták. Hogy mi jen formába, azt ugyé nem tudom. És hát így került volna ez a szobor ide Kalocsáról.

- - - Ebbe a kis könyvbe - amit én tanár urnak odattam - ebbe ben van, hogy hát mi jen formába kerüt ide ez a szobor. Abba hát máskép van. Mer Kalocsáról mikor eltünt ez a szobor, ott keresték... Nem tudom, hogy át lettee festve; most má nem az a szine van neki, mint régen vót. Még én is emlékszek rája kislány koromba, hogy teljes fekete volt és fényes volt az arca neki és gömbölü arca volt. Hát, nem tudom! Asz monták régen, hogy ez a szobor ojan volt, hogy még türülni se kellett sose az arcát, mer még a por se lepte be. Az én nagyméném, a Rozi néném, ő látta, hogy amikor szokták öltöztetni, monta, hogy hát ülő hejzetbe volt a Mária és karján volt a kis Jézus. Nem tudjuk, hogyan történt; a szine nem az. Hát nagyon régen, én egész kislány voltam; ezt nem tudom. Az előbbi szentcsalád történetét még a nagymamátul hallottam. Talán az ő nagyszüleitől hallotta, talán nagyon, nagyon régen. Egész kicsi lány voltam, ő szokta eztet nekém meséni, én meg szivessen hāgattam ijen meséket régen. Ő olvashatta régi könyvbül, vagy hallhatta? Nem tudom. Énekéről én nem hallottam, én eztet nem tudom.

- - - Emléke, hogy a buzának a szemébe ben van most is egy kis vágás, és ott volna a buzaszemnek a véginé a szentcsaládnak a kis formája, alakja.

- - - A zöld buza? - Városokba van a betlehem-i jászolná ijen kis kikeltett buza; ijen gyönyörü, ekkorák má é! Minálunk nem csinálták. - Annak az emlékére, hogy a szentcsalád emléke ez.... Fönn is áll, hogy azon a részen kétszer aratnak, ahol mentek. Egyiptom földje, vagy Názáret? Inkább Egyiptom.

(Héve a menekülés történetéről.)

MENNYEI

ISTENES ÉNEKEK.

A menekülő szt.család egyiptomi futásáról.

Az özvegy árvák éneke
a szüz Máriához.

/Kereszt tövében Mária térdel, mellettük két női alak/

Isten kegyelméből szerkesztette és kiadta a szt.kegyhelyek látogatója
a Lourdi zarándoklat bucsu vezetője:

Kenderessy Danyi Péter Pál.
Szőlős-Györök Somogym.

Kéthely: M. utóda Kaposvárott.

Első ének.

A szt.család menekülése

Heródes haragja elől Egyiptomba.

Dallama: Oh tárulj ki menyországnak arany kapuja.

A három szt.bölcs királyok hogy eltávoztak
etleheimi szt.családtól hogy elbucsúztak
Isten nekik angyal által kijelentette
Ne menjetek Heródeshez jeruzsálembe.

Heródes király ezért nagy haragra gerjedt
A kis Jézust megöletti nagy fogadást tett
Esküdözött égre földre Heródes király
Megöletti a kis Jézust rajta boszut áll.

Féltette királyi székét és koronáját
Fát, hogy Jézus elfoglalja, királyi trónját,
Álnokságát így takarta el a nép előtt,
Jézust imádni akarom mindenek fölött.

Országának területén, megparancsolta
Kisdedeket vigyék hozzá jeruzsálembe,
Minden anya nagy örömmel hozta szülöttjét
Két éven aluli fiát, kedves gyermekét.

De csakhamar az örömből nagy sirás támadt
A milyen még ez a világ soha nem látott
Heródes a kisdedeket, mind megölette,
A kis Jézus közöttük lesz, ő úgy remélte.

De az Isten a mindenek ura Istene
A kis Jézust megöletni oh nem engedte.
Angyalt küld a szt. családhoz így szól az angyal
Fussatok egyiptomba de csak azonnal.

Szüz Mária a szt,fiát polyába tette
Szt,József nagy szomoruan állott mellette
Szüz Mária a szt,fiát ölébe tartja
Kéri tőle a szt.József, de ő nem adja.

Sir mária, sir szt.József sir a Jézuska
Mert Heródes keresteti a katonákkal
De az angyal bátorítja a két szüz jegyest
Ne féljete Isten fia van ti veletek.

Bethlenbe tizenkettőt ütött az óra
Ember álat mélyen alutt e nagy éjszaka
Csak szt.József és Mária ők nem aludtak
Az Isteni magzat mellett, sirtak zokogtak.

En Józsefem, szt,Józsefem így szól Mária
Az Istenre kérlek téged csak pokoly hamar
Föl is pakolt szt.József most nagy hamarjában
Kivezette a szamarát az istállóból.

Rajta volt már minden podgyász a szamar hátán
Szt.József és Szüz Mária most leborulván
Meg csókolták a szt.helyet az istállóba
Hol született jézus, a világ megváltója.

Szt. József nagy busan tekint Szűz Máriára
A polyában mélyen alvó Isten fiára

Vedd kebledre magzatodat drága szűz anya
Ülj föl a szamár hátára szép Szűz Mária.

Utra keltek mind a hárman a nagy éjszakán
A mijök volt minden ott volt a szamár hátán.
De nem tudták merre mennek a nagy éjszakán
Angyal vezette el őket a nagy golgothán.

Szűz Mária és Szt. József félt a pusztában
Féltek, hogy Heródes nem-e érhet nyomába
Galeliába a míg ők be nem érkeztek
Heródes haragjától ők jaj nagyon féltek.

A drága szűz néha-néha fölbátorodott
Vigasztalta szt. József néki így szólott:
En vagyok az Isten anyja a te jegyesed
Ne félj ne félj veled vagyok itt az Istened.

Távol estek hazájuktól rokonaiktól
Sirva vált meg Szűz Mária jaj mindazoktól
De legfőképp siratta ő a kis Jézuskát
Hogy védje a nagy hidegtől drága szt. fiát.

Betlehembe ökor szamár reája lehelt
Itt a pusztán a hidegtől ki védi meg őt
Oh de Isten védte őket védte szt. fiát
A szűz anya szive Jézust melegítette át-
A hidegben fölmelegült a szeplőtelen szűz
Szive s lelke lángadozott, mint az izzó tűz
Meleg szive, meleg lelke, meleg szűz karja
Mélyen aludt a kis Jézus nyugodott rajta.

Ne siránkozz ne szomorkodj drága szűz anya
Mert az Isten nem hagy minket a nagy pusztába
Vigasztalta a szt. József a Szűz Máriát
Sókolgatta karján tartott drága szent fiát.

A mint mennek mendegélve beszélgetének
Magukról megfeledkeztek, megéhezének
Sem ételük sem italuk oh mit tegyenek
A pusztában ételt, italt jaj hol vegyenek.

Meglátnak egy szántó vető polgár földművest
a ki árpát, zabot, rozsot, buzát vet, kölest
messziről a földműves ő hozzájuk indul
A szamáron ülő szűz anyához imigy szól

Adjon az isten jó napot mindnyájatoknak
Drága szép nő há viszed fényes magzatodat
Te nem e földről való vagy én azt úgy hiszem
Magzatodban a Messiást Jézust ismerem.

Akárhonnán de messziről ti jöhettetek
Jól tudom, hogy a nagy utba megéheztetek
Adok nektek ételt italt mint áldottaknak
Szénát zabot enni adok szamaratoknak.

A szt. család elfogadta az ajánlatot
Szántóvető földművesnél evett és ivott
Fönn maradt örök emléke jele ennek az
Midőn szánt, ökrének így szól Jézus segélj hajsz.

Gyerünk gyerünk és siessünk oh szt. Józsefem
Mert a szt. magzat sirdogál szűz szt. keblemen
Ne sirj ne sirj szt magzatom kised Jézuskám
már beértünk egyiptomba csak te nyugodjál.

A szt család a midőn beért egyiptomba
Nagy zür-zavar lótás futás lett a templomba.
A pogány, bálvány istenek a földre hulltak
Összetörtek, összezuztak összeomlottak.

Oh teáldott kised Jézus igaz messiás
Kit nekünk régen megjövenődött a szt. irás
Testi s lelki ellenségtől ments megbenünket
Holtunk után az egekbe vedd fel lelkünket Ámmen.

Szeretettel járjuk a Szentcsalád utját,
Hogy megvigasztaljuk szenrséges Szüzanyánk,
Szentcsaláddal jöttünk e megbékélt házba,
Hogy áldását kérjük minden lakójára,

Mi is ere járunk, de nem elhagyva,
Itt is rád találunk szentséges Szüzanya,
Szentcsaláddal jöttünk e megbékélt házba,
Hogy áldását kérjük minden lakójára.

-A Torvajon Kvasznicza Gyulánétól ^{/1926/} felvett éneket Andocson tanulta énekesünk, amit a nyolc család beköszöntő énekként énekelt a kilencedik családhoz érkezve-

St. Anna - e. N. családja

⊕

Aty, fiyu és szentlélek isten

Áldja meg e háznak gazdáját mindenben.

Nyerjen egykor mennyben örök boldogságot,

Amijér e szentképnek ő szállást adott.

Szent János apostol szép kegyes áldása

Szálljon alá ezen tisztességes házra.

Nyerjen egykor mennyben örök boldogságot,

Amijér e szentképnek ő szállást adott.

Az Ur Jézus Krisztus drága szent keresztje

Legyen ezen háznak tetej, födele,

A három vasszöge ajtaja kilincse,

Hogy a gonosz sátán meg ne kísérthesse.

Az Ur Jézus Krisztus töviskoronája.

Legyen ezen háznak ajtajának zárja.

Négy evangélista ájjon négy sarkára,

Legyen az őrzője a szép Szüz Mária.

Tehát aki ezen házba akar jönni,

Jól meggondolja, hogy kell ide belépni.

Dicsértessék Jézus, így köszönt az ember,

Száz napi bucsut nyer mindörökkön, ámmen.

Öreglak Andrésics Istvánné, Hegedüs Terézia, 78 é.

szorítja, Jézus isteni szent szive.

Édes Jézus, óh, hallgass meg a mi buzgó kérésünk,

Aki a földi életbe sokat sirunk, kesergünk,

Jézus isteni szent szive. Mert te lettél édes Jézus,

Szűz Mária szent magzatja, bűnösöknek nagy reménye,

szegények segítője. Jézus szive, én szerelmem, szent

szivedbe rejtsél engem, bocsásd meg a bűneinket, ój

szerelmem Jézusom. Óh, Jézus drágalatos szive, légy mi menekünk,

akik sokat siránkozunk a korunk völgyébe, csóköljuka

a Jézusnak drágalatos kezét, azzal írja fel mindannyunknak a nevét
szivébe.

Jézus, óh te gyönyörű szép róza, Szűz Mária magzatja, a

siralomnak völgyébe minket el ne hagyj soha, Jézus isteni

szent szive. Óh, hallgass meg édes Jézus a mi buzgó kérésünk,

téged kérünk esedezve, légy a mi segítségünk,

Jézus isteni szent szive.

Édes Jézus téged kérünk, légy a mi segítségünk,

Szived drága szent Unnepét az Urjézus ma tartja.

2. Dicsértessék Jézus Krisztus.
Szállást keres a Szent Család.
De senki sincs ki őt befogadja szentföldnek ura.

Az idő már későre jár, a madár is fészkére száll,
Csak a Szent Szüz jár hiába, Bethlemnek városába.

Legalább ti jó emberek, köszöntsétek a kisdedet,
házatokba boldogság száll, ha betére az Égi Király.
Házbeliek.

Ne sirj tovább Szüz Mária, ne menjetek ma máshova
Szállásunkat mi megosztjuk, kis Jézusát befogadjuk
Beköszöntő ima.

Ime elhoztam hozzátok, a szent család képét,
a Szüz anyát méhének áldott gyümölcsével, az Ur Jézussal,
És a Szüz anya szent jegyesét, Szent Józsefet.
Az ő áldásuk tér be a szent képpel e házba.
Remélem szívesen adtok nekik szállást.
Üdvözlégy Mária és átadja, honnét van az, hogy az én Uramnak
anyja jön hozzám, szerény hajlékomba. Tisztelhetem és nekik
szállást adhatok. /Könyörgés/

Alázattal és legmélyebb buzgósággal üdvözlünk, oh szent család.

Hatodik ének

Valamely szent czilutársulat összejövedele alkalmakor
Dallama. Angyalok égben.

Az Isten hozott titeket ^{ide} mindnyájan
egyetk részt ez ájtatosságban kívánom.
E mai este összegyülekezve vigadjunk
Az Ur Jézusnak szüz Máriaának szolgáljunk.
Oh édes Jézus gyulazd fel a mi szivünket
Hogy tiszta szivvel lélekkal, áldjunk tégedet.
Szép szüz Mária tekints reánk tisztelőidre
Adj áldást kérünk ez egybegyült seregédre.
Oh Jézus Jézus oh kegyelmes Jézus légy velünk
Éneklésünket lelkünk üdvére add nekünk
Szép szüz Mária néked is most felajánljuk.
mi szivünket drága szivedhez kapcsoljuk.
Oh szelid Jézus kérünk hogy áldd meg e házat
Legyen rajta mindig az angyali vigyázat. Amen.

Szent János apostol szép kegyes áldása
Szájjon alá ezen tisztességes házra,
Nyerjen egykor mennyben örök boldogságot,
Amiért e szentképnek ő szállást adott.

Az Ur Jézus Kriszus drága szent keresztje,
Légyen ezen háznak teteje, födele,
A három vasszöveg ajtaja, kilincse, *[vas szöge]*
Hogy a gonosz sátán meg ne kísérthesse.

Az Ur Jézus Kriszus töviskoronája,
Légyen ezen háznak ajtajának zárja,
Négy evangélista álljon négy sarkára,
Légyen az őrzője a szép szűz Mária.

Tehát, aki ezen házban akar jönni,
Jól meggondolja hogy köll ide belépni,
Dicsértessék Jézus, így köszönt az ember,
Száz napi bucsut nyer, mind örökkön, Ámmen, ^m

-A Szentcsaládná mondjuk minden este, mikor kezdjük... azt a
szentcsalád-jarást -itt fekszik a temetőbe egy üspörös, 35-be,
még hűtt - ő hozta ide. A dallamot nem ő hozta, azt az öregebbek,
akiktől tanultuk, ezt mindenki tudta már.-

Hollád ?

④ Négy új ének a szűz Máriához
és az édes Jézushoz.

Budapesten, 1891.

Nyomatott Bagó Márton és fiánál.

Kiadja: Gitzi György, Kapuvárott.

negyedik ének.

A Jézus Mária szent szívéhez.

Dallama: Mikor az Ur Jézus stb.

Jézus szent szívének buzgó imádó
Mária szívének kedves gyermekei,
jertek köszönteni, szívből magasztalni,
Jézus és Mária szent nevét dicsérni.

Dicsértessék Jézus Mária szent szíve,
Bűnös lelkeinknek üdvössé szerzője,
Légy te hűveidnek bűntől megmentője,
Holtunk után lelkünk mennybe vezetője.

Adjad, oh Jézusunk, téged imádhassunk,
Szent társulatodban holtig megmaradjunk,
Moss meg szent véredben, rejtsd el szent szívedben,
Jézus és Mária láthassunk mennyekben.

Miértünk szent szíved keresztül szuratott,
Mely^en hűveidnek mennybe ut juttatott,
Azért édes Jézus ébreszd szíveinket,
Hogy minél forróbban szeressünk tégedet.

Melyekért dicsőség legyen az Istennek,
Sok ezer tisztelet Jézus szent szívének,
Oh kegyes Jézusunk hallgass meg bennünket,
A te szent szívedbe rejtsd el bűneinket.

Dr. Nagy Flóra (Házasodási)

Az Ur Jézus Krisztus drága szent keresztje
Legyen ezen háznak, teteje, s födele,
És a három vasszög ajtaja kilincse,
Hogy a sátán meg ne kísérthesse.

Atya, fiú és a szentlélek uristen,
Áldja meg e háznak gazdáját mindenben,
Egykor pedig adjon örök boldogságot,
Mert ő a szegényne alamizsnát adott.

Szántódsomos, Szelei Balázsné, 1920.

Házi áldásra való ének

Dala: Gyuladozik

Atya, Fiu, és a Szentlélek ur Isten
Áldja meg e háznak gazdáját mindenben,
Nyerjen egykor mennyben boldogságot
A mért e szent képnek szállást adott.

Szent János apostol szép kegyes áldása
Azálljon alá ezen tisztességes házra,
Amint Jézussé szállt az apostolokra,
Ugy szálljon reánk is édes mindnyájunkra,
Az ur Jézus Krisztus drága szent keresztje
Legyn ezen háznak teteje, födele,
A három vasszege ajtaja, kilincse,
Hogy agonosz sátán meg ne kísérthesse.

A megváltó Jézus tövis koronája
Legyen ezen háznak ajtajai zárja,
Négy evangélista álljon négy srakára
Legyen őrizője a szép szüz Mária.

Tehát a ki ezen házba akar jönni
Jól meggondolja az, hogy kell itt belépni,
Dicsértessék a Jézus! így köszönj ember
Száz napi bucsut nyersz mindörökké. Amen.

Esti ének/valószínűleg közismert, hivatalos/

Mária Kert
új énekkönyvet

Bp - J. Buda, Bartalits J. nyomása
215. sz.

Mária kert
uj énekfüzet.

B.pest-Ó.Buda,Remetehegy.Bartalits Imre nyomása.215.szám.

-
Atya,Fiu és a Szentlélek ur Isten
Áldja meg e háznak gazdáját mindenben,
Nyerjen egykor mennyben örök boldogségot,
Amiért e szentképnek szállást adott.

Szent János apostol szép kegyes áldása
Szálljon alá ezen tisztességes házra,
Amint Jézusé szállt az apostolokra.
Ugy szálljon ránk is édes mindnyájunkra.

Az ur Jézus Krisztus drága szent keresztje,
Legyen ezen háznak teteje,fődele,
A három vasszege,ajtaj,kilincse,
Hogy a gonosz sátán meg ne kigérthesse.

A megváltó Jézus tövis koronája
Legyne ezen háznak ajtajai zárja,
Négy evangélista álljon négy sarkára,
Legyen őrzője a szép szüz Mária.

Tehát,aki ezen házba akar jöhni,
Jól meggondolja az,hogy jell itt belépni,
Dicsértessék a Jézus!igy köszönj ember,
Száz napi búcsút nyersz mindörökké.Amen.

-
ének a szent családról

Daladagi szüz virág örvendezz

Nektek zengjenek:dél,nyugat kelet:

Jézus,Mária,József.

Tündöklő napom,két azép csillagom:... stb.

Éltem,mindenem,neketek szentelem... stb.

Szivemet hozom,ezt feláldozom... stb.

Lelkem egyedül értetek hevül... stb.

Szivem öröme,lelkem szerlém... stb.

Legyen jelszavam,legszentebb... stb.

Búban vigaszom,bajban támaszom.. stb

Méznél édesebb,drága szent nevek... stb.

Gyöngynél ékeesebb,napnál fényesebb... stb.

Kérlek szüntelen,legyetek vááem... stb.

Mig keblem dobog,rátok gondolok... stb.

Ha jót élvezek,hálát rebegek... stb.

Legyen egykoron ez végsóhajom... stb./Mennyben koronát te adj szent
család:Jézus,Mária,József!

Ének a szent családról
dala: Égi szüz virág örvendezz

Nektek zengjenek: dél, nyugat, kelet:
Jézus, Mária József!
Tündöklő napom, két szép csillagom: stb
Eltem, mindenem, nektek szentelem.. stb.
Szívemet hozom, ezt feláldozom.. stb.
Lelkem egyedül értetek hevül.. stb.
Szívem öröme, lelkem szerelme.. stb.
Legyen jelszavam, legszentebb javam.. stb.
Buban vogaszom, jajban támaszom.. stb.
Méznél édesebb, drága szent nevek.. stb.
Gyöngynél ékebb, napnál fényesebb.. stb.
Kérlek szüntelen, legyetek velem.. stb.
Míg keblem lobog, el ne hagyjatok.. s b.
Hogyha busulok, rátok gondolok.. stb.
Ha jót élvezek, hálát rebegek.. stb.
Legyen egykoron, ez végsőhajom.. stb.
Mennyben koronát, te adj szent család:
Jézus, Mária, József!

Társulati
SZENT ÉNEKEK.

/ovális képben térdelő angyalok szentségimádása/

Uj ének a társulat összejövetelkor.
Isten hozta, Isten hozta Mária tisztelőit stb.

Ének a társulat osztlásakor.
Isten vigya, Isten vigya Mária stb.

Uj ének szüz Máriaához,
Üdvözlég szép szüz Mária stb.

Uj ének a hétfájdalmu szüz Mária olvasója után.
Olvasónkat elvigeztük stb.

Ének Mária Magdolnához.
Mária Magdona! téged köszöntünk stb.

Ének az Ur Jézus szent nevéről.
Oh mily boldog, áldott szent nap stb.

Budapest, 1889.

Nyomatja és kiadja Rózsa Kálmán és neje/ezelőtt Buczásnszky A./
Szentkirályi utca 30.sz.

200.sz.

Uj ének a társulat összejövetelkor.
Ária: Bemegyek szent templomodba stb.

Isten hozta, Isten hozta Mária tisztelőit,
Dicsőséges szent nevének buzgó magsztalóit!
Kérjük a szép szüz Mariát,
Adja reánk szent áldását!
Isten hozta, Isten hozta Mária tisztelőit.

Jertek! kössünk Máriának szüz fejére koszorut;
Öröme édes anyáknak mondjuk el az olvasót;
Ékesítsük szép rózsákkal,
Tiszta szivünk illatjával,
Isten hozta... stb.

Oh! van-e most olyan lélek, a ki nem örvendezne,
Szüz anyáknak, Máriánakmszép koszorut ne kötne?
Vigadjatok szomorúak,
Örvendjete bánatosak.
Isten hozta... stb.

Édes anyánk! Szüz Mária! itt vannak te hiveid,
Kérjed Jézust, szent fiadat, gyulaszsa fel sziveit,
Hogy itt buzgón dicsérhessünk,
Egykor mennyben szemlélhessünk.
Isten hozta.... stb.

Ének az Ur Jézus szent nevéről.
Áriája: Vigan zengjete cziterák stb.

Oh mi boldog áldott szent nap, melyre virradtunk,
Nagy örömmel, buzgó szivvel hálákat adjunk;
Jézus drága szent neve,
Ma vagy szent ünnepe,
Ez ragyogjon, bünös lelkek! ma is szivünkben.
Régtől fogva óhajtották ezt a szent atyák,
Jézus szentséges szent nevét epedve várták.
Ime már elérkezett,
nekünk üdvösségünk lett,
A mennyei szent Atyával megbékéltetett.

Oh Jézus drága szent neve! gyönyörűségünk,
 Mindenféle szükségünkben nagy segítségünk!
 Engedd, téged birhassunk,
 Dicséretet mondhassunk,
 Édes Jézus! szent nevedben éljünk és haljunk.

Szállj szivünkbe, édes Jézus! lakozzál velünk,
 Ugy nem árthat semmi veszély, ha te lész velünk;
 Örökre boldog leszünk,
 Nagy örömet élvezünk;
 Szent nevednek mai napon itt zengedezünk.

Zárd szivünkbe, édes Jézus! te szent nevedet,
 Add reánk szent áldásodat, ne nézd vétünköt;
 Szűz anyád érdemiért,
 Drágalátos nevedért,
 Holtunk után add meg nekünk az örökös bért. Amen.

Orosz [†]stván

- - - - -

/a füzetecske többi lapja hiányzik/

①
Köszöntjük a Szent Családot
Mert megáldja a világot,
Szent Család légy örömünk,
Jóban rosszban légy velünk.

Áldd meg minden ügyeinket,
Békében óh nemzetünket
Szent Család légy örömünk
Jóban-rosszban légy velünk.

Szent Családnak ékessége
Hozzád végy fel,
Szent Család...

D.
Életünknek vig óráján,
Hogy ne ártson majd a sátán,
Szent Család...

Az éneket a Törökkoppányból idekerült
/Kokas/ pap hozta a 40-s években.

Böhönye, Stanics Sándorné, Novot Kata-
lin, 1900. Tombor Jánosné, Dolbert
Anna, 1903., Horváth Lajosné, Bakos
Margit, 1913., Dolbert Ferencné,
Speizer Rozália, 1912.
Nagy Ilona, 1922.

A fenti éneket, valamint a később énekeltet a Szent Család járás /kilenced napi szokások/ alakalmával szokták énekelni.

⊕ Ne sirj tovább Szűz Mária,
Ne menjetek ma máshova,
Szállásunkat mi megosszuk,
A Jézuskát befogadjuk.

⊕ Ó édes Jézus kérünk, hogy áldd meg e házat,
Hogy legyen rajta az őrangyali, vigyázat.
Szép Szűz Mária tekints le ránk, tisztelői dre.
Adj áldást, kérünk, az egybegyült seregedre.

Ezek eléneklése után mondták a rózsafüzért.

A rózsafüzér első tizedénél az glábbi éneket szokták énekelni:

Jertek köszöntsük meg a szép Szűz Máriát,
Szentlélektől fogadá az ő szent fiát,
Üdvözlég szép Szüzanyánk, mennyorszáat gyöngye,
Üdvözlég Szűz Mária, Isten szülője.

A második tizedénél:

Szived alatt ny ugsszik az isteni gyermek,
Ugy mentél át tudatni Szent Erzdébetet,
Örvendetes Szűz Anyánk, Mennyország gyöngye,
Üdvözlég Szűz Mária, Isten szülője.

A harmadik tizednél:

Rózsabimbóxs tavasz volt a te életed,
Amikor Betlehembe szent fiad szülted,
Örvendetes Szüzanyánk, mennyország gyöngye,
Üdvözlég Szűz Mária, Isten szü lője.

Mint hervadó virágot a gyémánt harmat,
Ugy találtad fel Te is, áldott fiadat,
Örvendetes Szüzanya, mennyország gyöngye,...

5. ↓
4. Felkelő napot a hajnal biboza,
Ugy mutattad Szent fiad be a templomba,
Örvendetes...

 Jézus gyermek korában, Názáret városában ④ V. 2.
 Faracsgál Szent Józseffel, Kedves nevelőjével
 Urvend lelke Józsefnek, Az isteni gyermeknek,
 Almélkodva igyszóla, Szerelmes kislányuska
 Menyből örömel nésték, Kis Jézust körül vették,
 Kétt rózsaszárnyu angyal, Mosolyok mind ajkajnál
 Egy lombos pálmafának, Tövében egy kisháznak
 Kebléből szüzanyának, Szent gondolatok szálnak
 Elkészül a szent munka, Akis rozsa keresztfa,
 Jézus mind egy kis méhecske, Szüz anyához száívele
 Piros orcája mosolygot, A megváltás angyala
 Nagy örömel mutata, Nézd szüz anyám keresztfa
 mondja a Szüz Mária, Lelkem szép menyországga
 mitjelent ekeresztfa, Kisjézust megcsokolja
 Jézus anját öleli, Edes csokkal illeti
 Kedves anyám megmondja, Eszt az én halálos ágyam.
 Elhalványodot a Szüz anya, Egdőbent fájdalmában
 Jézust keblére zárta, Könyevivel áztata
 Az ég kék boltozatján, Fel tetszet egy szivárvány
 Mosolygási valának, A menyei atyának
 vége

Szép ének.

④
Egykor a kis nézárthé a kis Jézus szőlős kertjében két rózsafa zöl-
delt virult mind a kettő összeborult. 2. Az egyik, mind a hó fehér, a má-
sik piros mind a vér Szűz Mária gyakorta ott estve reggel imádkozott.
3. Megnyilott a kert ajtaja örök igazság napala tiszta hófehér kön-
tösbe kis Jézus azon lépett be. 4. Kis fűrészt tart kis kezében úgy lép
szűz anyja elébe szűz anyjának imígy szólván megne döbény szent szűz
anyám, 5. Két szál rózsát zöld lombjával a fehérből és pirosból kis fű-
részel lefűrészelt abból keresztet készített. 6. Diszessen ékesítette
szentséges anyjához vitte örömtől sugárzó arczal s így szólt sze-
lid mosolygással. 7. Nézd szűz anyám Jézusodat a te kedves magzatodat
tizenhárom éves vagyok keresztet csinálni tudok. 8. Halványul Mária
arcza Nagy a lelke szive harcza titkos nagy fájdalmatb érzett szent
fiára busan nézett. 9. Kéri Jézust önérzettel szív szorongva bus kö-
nykel magzatom kérlek mond meg ezt mit jelent e rózsakereszt, 10. Anyám
azér készítettem csókolj meg érette engem szent szívem éreted dobog
foró lángja feléd dobog. 11. Szól akisded mosolyogva szűz anyjának csol-
kod adva ilyen lesz akerszt oltár kijén függök a golgotán, 12. Tevagy
rózsák királynéja szent kereszt a fák királya szűz anyám ne sirj ne
könyez mind a kettőnknek sorsa ez. 13. En em példáz piros rózsá lásd
míg el nem jön az óra fehér rózsá téged példáz te majd akerszt alatt
álsz. 14. Még husz esztendő van vissza míg szent vérem a föld issza szűz
anyám kérlek tégedet vedd kezébe e keresztet. 15. Vidd el libánus he-
gyére kis csörgő patak szelére szived lelked banatába ültess
cedrusfa árnyába, 16. Husz esztendő zöld tavaszsa ezt új életre
fakasztja árva rózsák ezen nyillnak Engem és téged gyász olnak. 17.
Tellyesítvén Jézus szavát szent szűz a rózsakeresztjét libánus he-
gyére vitte cedrusfa allá álltette. 18. Azon a virulló tavasz zöld
lombot és bimbót fakaszt csipke bokor lett belölle szűz Mária emlékére.
19. Melynek két színű virága piros fehér a rózsája jó keresztény rá
figyelmezz Jézus rózsá keresztje ez.

Igal, Csécs Ferencné, 1920. Kézírástos levele után!

J. József

Jézus gyermek korában
Názáret városában
Faragcsált Szent Józseffel,
Kedves nevelőjével

Órvend lelke Józsefnek,
Az isteni gyermeknek,
Almélkodva igyszola,
Szerelmes kisjézuska

Menyből örömel nésték,
Kis Jézust kölrül vették,
Kétt rozsa szárnyu angyal,
Mosolyok mind ahajnal

Egy lombos pálmafának, *(Fővárosban)*
Tövében egy kishaznak *(Egy kis hársod keblében)*
Kebléből szüz anyának, *(Szüz anyának keblében)*
Szent gondolatok szálnak

Elkészül a szent munka,
Akis rozsa keresztfa,
Jézus mind egy kis méhecske,
Szüz anyához szált vele.

Piros arcája mosolygot, *(A rozsa mosolyga)*
A megváltás angyala
Nagy örömel mutata,
Nézd szüz anyám keresztfa!

Mondja a szüz Maria,
Lelkem szép menyországá,
Mitjelent ekeresztfa,
Kisjézust megcsokolja

Jézus anját öleli,
Edes csolkaletti
Kedves anyám megmondjam,
Esz az én halálos ágyam *(A halál-ágyam)*

El halványodot a Szüz anya, *(Ezt hallom...)*
Megdöbent fájdalmában,
Jézust keblére zárta,
Önyeivel áztata

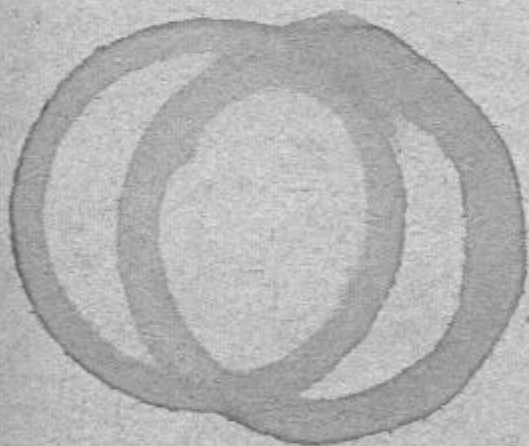
Az ég kék boltozatján
Fel tetszet egy szivárvány
Mosolygási valanak
A menyői atyának

A szüz anyának Jézus keblében... Nőti: M. J. és K.

A leírás...

A názáreti Jézuska
kis rózsakeresztjének éneke.
/középpen kereszt/
Nóta: 14 esztendő korába.

Jézus gyermek korában,
Názáret városában,
Faragcsált szent Józseffel,
Kedves nevelőjével.
Örvend lelke Józsefnek
Az isteni gyermeknek,
Álmélkodván így szóla:
Szerelmes kis Jézuska.
Mennyből örömmel néztek,
Kis Jézust körül vették,
Két rózsaszárnyu angyal,
Mosolygott mint ahajnal.
Egy lombos pálmafának tövében,
Egy kis háznak keblében
Szűz Anyának ~~Szűzanyának~~ *Keblében*
Szent gondolatok szállnak.
Elkészült a szent munka,
A kis rózsakeresztfa,
Jézus mint egy méhecske,
Szűz anyjához szállt vele,
Piros arcza mosolyga,
A megváltás angyala,
Nagy örömmel mutatta,
Nézd szűz anyám, keresztfa.
Mondta a szűz Mária,
Lelkem szép menyországba,
Mit jelent e keresztfa,
S kis Jézust megcsókolta.
Jézus anyját üleli,
Édes csókkal, illeti,
Kedves anyám megmondjam,
Ez az én halál agyam.
Ezt hallván a szűz anya,
Megdöbbsent fájdalmába,
Jézust keblére zárta,
Könnyeivel áztatta.
Az ég kék boltozatján
Feltetszett egy szivárvány,
Mosolygási valának
A mennyei Atyának.

④ *beírta*

Történelmi ének
a kis Jézus rózsakeresztfájából
lett vad csipkebokor.

Egykor a kis Názáretben
Kis Jézus szőlős kertjében
Két, rózsafa zöldelt, virult,
Mind a kettő összeborult.
Az egyik mind a hó fehér,
A másik piros, mint a vér,
Szűz Mária gyakorta ott
Este reggel imádkozott.
Megnyilott a kert ajtaja,
„rök igazság nappala,
Tiszta hófehér köntösbe,
Kis Jézus azon lépett be.
Kis fűrész tart kis kezében,
Ugy lép szűz anyja elébe,
Szelid hangon imigy szólván,
„eg ne döbbenj szent szűz anyám
Két szál rózsát zöld lombjából,
A fehérből a pirosból,
Kis fűrészszel lefűrészelt.,
Abból keresztet készített,
Diszese nékeszítette,
Szentséges anyjához vitte,
Örömtől sugárzó arcczal.
Igy szólt szelid mosolygással,
Nézd szűz anyám Jézusodat,
A te kedves magzatodat,
Tizenhárom éves vagyok,
Keresztet csinálni tudok.
Halványul Mária arcza
Nagy a lelke szive harcza,
Titkos nagy fájdalmat érzett,
Szent fiára busan nézett.
Kérdi Jézust önérettel,
Szi vszorongva bus kebellet,
Jézusom, magzatom mond meg ezt,
Mit jelent e rózsakereszt
Anyám azért készíttettem,
Csókolj meg érette engem
Ilyen lesz a kereszt oltár

58

Kin függök majd a golgotán
 Engem példáz piros rózsza
 Lásd még el nem jön az óra
 Fehér rózsza téged példáz.
 Te majad a kereszt alatt állsz
 Még husz esztendő van vissza,
 Mig szent vérema föld issza
 Szűz anyám ne sirj, ne könnyez,
 Mind a kettőnknek sorsa ez
 Szűz anyám kérlek tégedet
 Vedd kezébe e keresztet,
 Vidd el Libánus hegyére,
 Ültesd czedrusfa tövébe.
 Megfogadván Jézus szavát,
 Szent szűz a rózsza keresztjét,
 Libánus hegyere vitte,
 Czedrusfa alá ültette.
 Husz esztendő zöld tavasza,
 Ezt új életre ~~re~~ fakasztja
 Csipkebokor lett belőle,
 Szűz Máriaemlékére
 Ez lett Jézus csipkefája,
 Fehér, piros a rózsája,
 Jó keresztény rá figyelmezze,
 Jézus rózsza-keresztje ez.

-
 Második ének

Az éhen meghalt, elhagyott özvegy

3 árvájáról

/Közismert szövegen máshol gépelve /

-

Krisztus urunk kegyerves kinszenvedéséről
szóló ájtatos ének.

Oh jaj nekem szomoru anyának
Oh jaj nékem szomoru gyász Fiadnak
Oh fájdalmas Jézusom
Vánkosomat könnyeimmel öntözöm.

Oh fájdalmas Jézusom
Vigy ki engem szomoru gyászagyadból
Oh fájdalmas Jézusom
Vaslánczokkal meglánczolták.

Oh fájdalmas Jézusom
Sötétségre elrejtettek
Oh fájdalmas Jézusom
Nádpálczát kezébe adták.
Mint királyt úgy hurczolták

Oh fájdalmas Jézusom
A nagy keresztfát lefektették
Jézus kezeit lábait rászegezték.

Foly piros vére szent testéből
A földet áztatja mindenfelül
A keresztfát felállították
Jézust rajta függni látták.

Sir a tűzben a vas egyre
Mintha volna érző keble
A kovács elunja verni
Nem akar a vas szöggé lenni.

Csak ne volnék, már ha lettem
Sir egy dárda a szögletben
Tűzön égni jobb szeretnék
Mint átszurni uram keblét.

A kin eszköz mind x sir jajgat
Csak a gonosz sziv nem hallgat
Indulj meg sziv keblemben
Verj engem, hadd fájjon a lelkem.

A mi tenger bününk miatt
Halt meg szent Szüz édes fiad
Hóhérjaid, jaj mi valánk
Ne haragudjál édes anyánk.

Készek már az arany hidak
Nyisd meg Libánus kapuidat
Kik rég várták e szent időt
Lássák az üdvözítőt. Amen.

- -

Legujabb istenes énekek.

/képkeretszerű diszes rámában sugaras kezű Mária/

Budapest, 1882.

Nyomatott ^Dagó Márton és fiánál.

/később gépelendő Ének a szüz Máriához. Panaszomat néke ...A szüz M-hoz/

Dallam: Mennysországnak királynéja.

Oh jaj nekem bus árvának,
Szomoru édes anyának,
^Drága kincsem elvesztettem,
Jézust egyetlen szülöttem.

Róla ha valamit tudtok,
^Te ékes nap, hold, csillagok,
Hegyek, völgyek és patakok,
Nékem azt hirül adjátok.

Oh, mezt szivem ketté reped,
Tagjaim elbágyadt, reszkeD,
Mig szent fiam fel nem lelek
Az én szivem nem lesz helyem.

Szüz Mária így sir vala,
Szent fiára rátalála.

A hóhérok amint kozták,
Földhöz verték, arczul csapták.

Zörgött a láncz kezén. nyakán,
Csurgott a vér egész tagján,
Fájdalmas szüz ezt hogy látta,
^Teroskadván, elájula.

Ismét újra feljajdula,
^Dágyadva indul utána,
Mindenütt nyomban követte,
A nagy kinokat szemlélte.

Szent fiához nem szólhata,
Csak keservesen siratta,
Midőn fiát halva látta,
Szívét a tör átaljárta.

Testét hogy el nem érhetette,
A keresztfát átölelte,

Vércseppeit csókolgatta,
A fájdalmas szüz Mária.

Van-e a ki már ne sirna,
Máriával ne bánkódna,

Még az angyalok is sirtak,
^Mi könnyeink is hulljanak.

Arván maradt szüz Mária,
Keresztfán függvén szent fia,

^Dertek árvák és özvegyek,
Jézuson keseregjeteK.

Nagy fájdalmu szüz Mária,
Fogadj szent társaságodba,
Hogy a kik veled kesergünk,
Egykor mennyben örvendhessünk. Amen.

- -

Orsz. Énekeskönyv

A fájdalmas Szűz siralma
Nótája: Felvitetett magas me yországba

4 ut. en.

Oh jaj nékem szomorú anyának,
Jaj énnékem elmaradt árvának!
Jaj mit tegyek, valjon mit reményljek,
Édes fiam, mert elvesztettelek.

Fejtelest.

Kayser

Rajtam betelt Simeon mondása,
A hegyes tőr szívem átaljárta,
Jaj szent fiam, oh valjon merre vagy!
Ilyen nagy bánatban, oh kérlek, el ne hagyj.

Oh jaj nékem! nem tudom mit tegyek,
Jaj szent fiam, szóljál hozzám egyet,
Mert a szívem ékretted meghasad,
Vigasztalj meg! mert testem elbágyadt.

Szánjátok meg, oh árvák, özvegyek,
Jaj mert árva vagyok már veletek,
Szent fiamtól mert már megfosztattam,
Árvaságra én is elmaradtam.

Zokogjatok mindnyájan emberek
Jaj mert szenved szent fiam értetek,
Elrabolták tőlem szent fiamat,
Én szerelmes, kedves magzatomat.

Istenem, teremtőm hová legyek!
Jaj szent fiam, éretted mit tegyek!
Bár csak veled én is meghalhatnék,
Árvaságra hogy így ne maradnék.

Szomorúság már egész életem,
Gyászbe borult minden fényességem,
Jaj mert halva fekszel már gyermekem,
A ki voltál mindenben reményem.

Tárva vannak szentséges kezeid,
A kereszthez szegezve lábaid.
Jaj, hogy nézzem keserves kinjaid,
Szent vérednek lehullott cseppjeit!

A fájdalmas szüz siralma
Nótája: Felvitetett magas mennyországba

Oh jaj nekem szomorú anyának,
Jaj énnékem elmarad árvának,
Jaj mit tegyek, valjon mit remljek,
Édes fiam mert elvesztettelek,
Rajtam betelt Simeon mondása,
A hegyes tőr szívem átaljárta,
Jaj szent fiamhoz valjon merre vagy,
Ily nagy bánatban, oh kérlek mel ne hagyj. 43

Oh jaj nekem, nem tudom mit tegyek,
 Jaj szent fiam, szóljál hozzám egyet,
 Mert a szívem éretted meghasad,
 Vigasztalj meg! mert testem elbágyad.
 Szánjatok megoh árvák, özvegyek,
 Jaj mert árva vagyok már veletk,
 Szent fiemtől mert már megfosztattam,
 Árvaságra én is elmaradtam.
 Zokogjatok mindnyájan emberek,
 Jaj mert szenved szent fiam értetek,
 Elrabolták tőlem szent fiamat,
 Én szerelmes, kedves magzatomat.
 Istenem, teremtőm, hová legyek,
 Jaj szent fiam, éretted mit tegyek!
 Bárcsak veled én is meggalhatnék,
 Árvaságra hogy így ne maradnék.
 Szomorúság már egész életem,
 Gyászba borult minden fényességem,
 Jaj mert halva fekszel már gyarmekem,
 A ki voltál mindenben reményem.
 Tárva vannak szeletséges kezeid,
 A kereszthez szegezve lábaid,
 Jaj, hogy nézzem keserves kinaid,
 Szent vérednek lehullott csppjeit!

Krisztus urunk kegyves kinszenvedéséről
szóló ájtatos ének.

1889. Bayó M. által

Oh jaj nekem szomorú anyának
Oh jaj nekem szomorú gyász Fiadnak
Oh fájdalmas Jézusom
Vánkosomat könnyeimel öntözöm.

Oh fájdalmas Jézusom
Vigy ki engem szomorú gyászágadból
Oh fájdalmas Jézusom
Vaslánczokkal meglánczolták.

Oh fájdalmas Jézusom
Sötétségre elrejtettek
Oh fájdalmas Jézusom
Nádpálczát kezébe adták.

Mint királyt úgy hurczolták
Oh fájdalmas Jézusom
A nagy keresztjét lefektették
Jézus kezeit lábait rászégezték.

Foly piros vére szent testéből
A földet áztatja mindenfelül
A keresztjét felállították
Jézust rajta függni látták.

Sir a tűzben a vas egyre
Mintha volna érző keble
A kovács elunja verni
Nem akar a vas szöggé lenni.

Csak ne volnék, már ha lettem
Sir egy dárda a szögletben
Tűzön égni jobb szeretnék
Mint átszurni uram keblét.
A kin eszköz mind sir jajgat
Csak a gonosz szív nem hallgat
Indulj meg szív keblemben
Verj engem, hadd fájjon a lelkem.

A mi tenger bűnünk miatt
Halt meg szent Szűz édes fiad
Hóhérjaid, jaj mi valánk
Ne haragudjál édes anyánk.

Készek már az arany hidak
Nyisd meg Libánus kapuidat
Kik rég várták e szent időt
Lássák az üdvözítőt. Amen.

- -